

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek három jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap a kereset elfogadhatóságára vonatkozik. A felperesek az uniós polgárokat megillető, az intézmények tevékenységének átláthatóságához való általános jogot gyakorolva járnak el annak érdekében, hogy megszerezzék a szükséges információkat, ahogyan azt az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ valamennyi uniós polgár vonatkozásában biztosítja. A kiegészítő felszólító levélbe és Olaszország válaszába történő betekintés ezenkívül megadná a felpereseknek azt a konkrét előnyt is, hogy az információhoz való jogát akként gyakorolhassák, hogy több mint hét év után megismerik azokat az indokokat, amelyek alapján a Bizottság még mindig nem bocsátott ki semmilyen, indokolással ellátott véleményt. A Bizottság először 2023. január 27-én kifejezett határozatot hozott a hozzáférés megtagadásáról, majd 2023. március 15-én hallgatólagos megtagadó határozatot hozott, amelyben kijelentette, hogy adminisztratív okokból nem tud válaszolni a 2023. január 27-i határozat megerősítése iránti kérelemre, továbbá hogy nem tudja, hogy válaszolni fog-e, és ha igen, mikor. Azon hallgatólagos határozatok ellen, amelyek magukban foglalják a válaszadás elmulasztásában megnyilvánuló megtagadást, az 1049/2001/EK rendelet 8. cikkének (3) bekezdése értelmében keresetet lehet indítani a Törvényszék előtt.
2. A második jogalap az európai uniós intézmények aktusaihoz való hozzáféréssel kapcsolatos azon elvek megsértésére vonatkozik, amelyekről az Európai Unióról szóló Szerződés 1. cikkének második bekezdése, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 42. cikke, valamint a 1049/2001/EK rendelet 1. cikke és 4. cikke (2) bekezdésének harmadik franciabekezdése rendelkezik – általános érdek áll fenn arra vonatkozóan, hogy a felperesek hozzáférhessenek a 2022. július 15-i kiegészítő felszólító levélhez.
3. A harmadik jogalap az európai intézmények aktusainak indokolásával kapcsolatos kötelezettség megsértésére vonatkozik. Megsértették az indokolással kapcsolatos elveket, mivel a Bizottság csupán általános és sablonos utalásokat fogalmazott meg azon indokokkal kapcsolatban, amelyek alapján a 2022. július 15-i kiegészítő felszólító levélnek és Olaszország válaszában a hozzáférhetővé tétele hátrányosan érintené a fent említett „bizalmi légkört”, ennek keretében pedig a Bizottság olyan formanyomtatványon válaszolt, amelybe vajmi kevés olyan információt illesztett be, amelyek lehetővé tennék a felperesek és a Törvényszék számára, hogy tényleges ellenőrzést gyakoroljanak azon megtagadás indokainak jogszerűsége felett, amely nincs kellőképpen megindokolva, főleg ami azon indokokat illeti, amelyek megakadályozták az aktusok legalább részleges hozzáférhetővé tételét, amennyiben a kiegészítő levelet a 2022. július 15-i kötelezettségszegési ügyekkel együtt részben már hozzáférhetővé tették, jóllehet oly módon, hogy az nem tette lehetővé az Olaszországgal szemben megfogalmazott kiegészítő kifogások tartalmának és indokainak megértését.

A 2023. január 27-i kifejezett határozat, amely a hozzáférésnek a keresetben támadott megtagadását tartalmazza, nem jelöli meg világosan az alapjául szolgáló indokokat, azok jogi alapját, a tényállási elemeket és azt, hogy a különböző releváns érdekeket miként vették figyelembe, ezáltal pedig a megtagadás hátrányosan érinti az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkében és 47. cikkében biztosított jogok gyakorlását, ami azzal a következménnyel jár, hogy mivel az elfogadott aktus olyan jog vonatkozásában vezet be korlátozást, amelyet a Szerződés biztosít a felpereseknek, ezáltal pedig az ilyen jogok szűkítésében nyilvánul meg, az indokolásnak még szigorúbbnak, részletesebbnek és pontosabbnak kell lennie annak érdekében, hogy annak alapján világosan érthetőek legyenek a meghozott döntések. A 2023. március 15-i hallgatólagos határozat egyáltalán nem tartalmaz indokolást, és konkrét határidő megjelölése nélkül későbbre halasztja a Bizottság határozatát.

Az említett dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása annál is inkább indokolatlan, mivel a 2022. július 15-i kiegészítő felszólító levelet informálisan közzétették egy olyan Facebook-oldalon, amelyre a tiszteletbeli bírák ezrével vannak bejelentkezve.

⁽¹⁾ HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.

2023. május 30-án benyújtott kereset – Hexal kontra Bizottság

(T-299/23. sz. ügy)

(2023/C 261/54)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Hexal AG (Holzkirchen, Németország) (képviselő: A. Meier ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot, és
- az Európai Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A „Tecfidera – dimetil-fumarát” emberi felhasználásra szánt gyógyszer forgalomba hozatalának engedélyezéséről szóló, C(2014)601 (final) határozatot módosító, 2023. május 2-i [C(2023)3067 (final)] bizottsági végrehajtási határozat ellen benyújtott kereset két jogalapra támaszkodik.

Az első jogalap keretében a felperes azzal érvel, hogy a 726/2004/EK rendelet⁽¹⁾ 14. cikke (11) bekezdésének nyilvánvaló megsértése áll fenn, mivel a Tecfidera új terápiás javallata engedélyezésére nem a forgalombahozatali engedély megszerzését követő első nyolc évben, hanem egy későbbi időpontban került sor.

A második jogalap keretében a felperes azzal érvel, hogy a Bíróság C-438/21 P-C-440/21 P. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletének⁽²⁾ nyilvánvalóan téves értelmezése áll fenn, és a Bizottság ennek következtében tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Tecfidera nem tartozik a Fumadermével azonos átfogó forgalombahozatali engedély hatálya alá.

⁽¹⁾ Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó uniós eljárások meghatározásáról és az Európai Gyógyszerügynökség létrehozásáról szóló, 2004. március 31-i 726/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 136., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 34. kötet, 229. o.).

⁽²⁾ 2023. március 16-i Bizottság és társai kontra Pharmaceutical Works Polpharma ítélet (C-438/21 P-C-440/21 P, EU:C:2023:213).

2023. május 30-án benyújtott kereset – Red Bull és társai kontra Bizottság

(T-306/23. sz. ügy)

(2023/C 261/55)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Ausztria), Red Bull France SASU (Párizs, Franciaország), Red Bull Nederland BV (Amszterdam, Hollandia) (képviselők: H. Wollmann, F. Urlesberger, J. Schindler és F. Dethmers ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a helyszíni vizsgálatot elrendelő 2023. március 8-i C(2023) 1689 final bizottsági határozatot;
- semmisítse meg a Bizottság által a helyszíni vizsgálat során elrendelt valamennyi intézkedést; különösen a Törvényszék nyilvánítsa elfogadhatatlannak a helyszíni vizsgálat folytatását, és kötelezze a Bizottságot a hatóság által a helyszíni vizsgálat során dokumentumokról készített és magával vitt valamennyi másolat visszaszolgáltatására; és
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek a következő öt jogalapra hivatkoznak.

1. Első jogalap: a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat nyilvánvaló megalapozatlansága

A helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat 1. cikkét meg kell semmisíteni, mivel az abban foglalt kifogások nyilvánvalóan megalapozatlanok. Még ha feltételezzük is, hogy a Bizottság ténybeli feltételezései helyesek (ami nem így van), azok a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata, a Bizottság saját iránymutatásai és a helyszíni vizsgálatot elrendelő határozat elfogadása előtt a Bizottság rendelkezésére álló, nyilvánosan hozzáférhető információk alapján nem minősülnek az EUMSZ 101. vagy EUMSZ 102. cikk megsértésének.